

LA BAYADÈRE

Velký romantický balet s orientálním námětem, pompézní výpravou a virtuózními tanečními výkony

Choreografie: **Javier Torres, Marius Petipa**

Režie: **Javier Torres**

Hudba: **Ludwig Minkus**

Hudební nastudování: **Václav Zahradník**

Scéna: **Annukka Pykäläinen**

Kostýmy: **Erika Turunen**

Light design: **Daniel Tesař**

Video: **Lunchmeat Studio**

Asistenti choreografa: **Ingrid Němečková, Michaela Černá**

Baletní mistři: **Marie Hybešová, Tereza Podařilová, Jiří Kodym**

Hudební úprava a instrumentace: **Jan Valta, Václav Zahradník**

Dirigent: **Václav Zahradník / Sergej Poluektov**

Hraje **Orchestr Státní opery**

Tančí sólisté a soubor **Baletu ND**

I. premiéra: **20. 11. 2014 ve Státní opeře**

II. premiéra: **21. 11. 2014 ve Státní opeře**

Reprízy: **23. 11., 3. a 11. 12. 2014**

Balet Národního divadla připravuje novou premiéru baletu **LA BAYADÈRE**. Tento romantický balet o překrásné chrámové tanečnici z exotického prostředí Indie na hudbu Ludwiga Minkuse je dědictvím pozdního romantismu. Milostný příběh s orientálním námětem a virtuózními tanečními výkony je často uváděn na nejproslulejších světových scénách dodnes a má tedy své místo i repertoáru našeho souboru. Příběh nenaplněné lásky, v bohaté scénické i kostýmové výpravě, je skutečným bonbónkem pro milovníky velkých klasických děl a zároveň velkou výzvou pro soubor Baletu ND.

Novou verzi slavného baletu se souborem připravuje **Javier Torres**, mexický choreograf, kterého české publikum zná již z úspěšné inscenace *Šípkové Růženky* (stejně jako i další členy inscenačního týmu.

„Dramatické příběhy, v nichž tragická pozemská láska zanikne smrtí a poté se obnoví v duchovním světě, byly v Petipově éře nesmírně oblíbené, protože odrážely ideál nedosažitelné lásky, která byla charakteristická pro období romantismu. Tyto příběhy byly také s oblibou zasazeny do dalekých, divákům málo známých zemích, protože jim dodávaly nádech exotičnosti a tajemnosti. Není pochyb o tom, že pro obecnost bylo zajímavější sledovat vážnou, i když eroticky laděnou inscenaci, v níž figurovaly indické chrámové tanečnice, než představení o západních jeptiškách. Kromě toho nedostatečné obecné vědomosti o těchto vzdálených kulturách umožňovaly tehdejším umělcům, aby vytvářeli díla v pohádkovém stylu bez toho, aby se obávali, že některé jejich stránky

budou vyznívat jako absolutně nelogické. V tomto ohledu se stačí podívat na název baletu. Už samo slovo „bajadéra“ nemá nic společného s indickým pojmenováním, je to francouzský překlad a bylo použito jako název proto, že znělo romantičtěji, než originální indické „dévadási“.

Když si to všechno uvědomíme, je zřejmé, že Bajadéra představovala dokonalý příběh pro toto období. Mladý válečník se zmítá mezi láskou k bajadéře (mladá dívka sloužící božstvům v chrámu) a povinností oženit se s dcerou mocného rádži. Poté, co rádža a jeho dcera zosnují pikle a nechají bajadéru zavraždit, všechny postihne zkáza, která pak umožní zamilovanému páru dostat se do duchovního světa, kde se znovu sejdou a znovu spojí.“ (Javier Torres)